Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. birželio 11 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Viešieji darbų, prekių ir paslaugų pirkimai – Direktyva 2014/24/ES – Paslaugų pirkimo sutarties sudarymo procedūra – Architektūros ir inžinerijos paslaugos – 19 straipsnio 1 dalis ir 80 straipsnio 2 dalis – Nacionalinės teisės nuostatos, kuriose dalyvavimo galimybė numatyta tik tam tikrų teisinių formų ekonominės veiklos vykdytojams“

Byloje C-219/19

dėl *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija) 2019 m. sausio 16 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. kovo 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura

prieš

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti,

Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas I. Jarukaitis, teisėjai E. Juhász (pranešėjas) ir M. Ilešič,

generalinis advokatas P. Pikamäe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura*, atstovaujamo *avvocati* A. Pontenani ir I. Cecchi,

– Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* C. Pluchino,

– Europos Komisijos, atstovaujamos G. Gattinara, P. Ondrůšek ir L. Haasbeek,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: italų.

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65), 14 konstatuojamosios dalies, 19 straipsnio 1 dalies ir 80 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura* (toliau – *Parsec*) ginčą su *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti* (Infrastruktūros ir transporto ministerija) ir *Autorità nazionale anticorruzione* (ANAC) (Nacionalinė kovos su korupcija tarnyba, Italija) dėl sprendimo, kuriuo pastaroji atmetė prašymą įtraukti *Parsec* į nacionalinį inžinerijos ir specializuotų bendrovių, turinčių teisę teikti architektūros ir inžinerijos paslaugas, registrą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Direktyvos 2014/24 14 konstatuojamoje dalyje numatyta:

„turėtų būti paaiškinta, kad sąvoka „ekonominės veiklos vykdytojai“ turėtų būti aiškinama plačiai, įtraukiant visus asmenis ir (arba) subjektus, kurie rinkoje siūlosi vykdyti darbus, tiekti produktus ar teikti paslaugas, neatsižvelgiant į teisinę formą, kurią jie pasirinko savo veiklai vykdyti. Taigi, įmonės, filialai, patronuojamosios įmonės, partnerystės, kooperatinės bendrovės, ribotos turtinės atsakomybės akcinės bendrovės, universitetai (tiek valstybiniai, tiek privatūs), taip pat kitų rūšių subjektai nei fiziniai asmenys turėtų visais atvejais visi patekti į ekonominės veiklos vykdytojo sąvoką, neatsižvelgiant į tai, ar jie yra „juridiniai asmenys[.]“

4 Šios direktyvos 2 straipsnio „Terminų apibrėžtys“ 1 dalyje nustatyta:

„Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

<…>

10) ekonominės veiklos vykdytojas – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo arba viešasis subjektas, arba tokių asmenų ir (arba) subjektų grupė, įskaitant bet kokias laikinas įmonių asociacijas, kurie rinkoje siūlosi vykdyti darbus ir (arba) darbą, tiekti produktus ar teikti paslaugas;

<…>“

5 Minėtos direktyvos 19 straipsnio „Ekonominės veiklos vykdytojai“ 1 dalyje nustatyta:

„Ekonominės veiklos vykdytojai pagal valstybės narės, kurioje jie įsisteigę, teisę turintys teisę teikti atitinkamą paslaugą, nėra atmetami remiantis vien tuo, kad pagal valstybės narės, kurioje skiriama sutartis, teisę reikalaujama, kad jie turi būti fiziniai arba juridiniai asmenys.

Vis dėlto viešojo paslaugų pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutarčių, taip pat viešojo prekių pirkimo sutarčių, į kurias įeina ir paslaugos arba įrengimo ir montavimo operacijos, atveju iš juridinių asmenų gali būti reikalaujama pasiūlyme arba prašyme dalyvauti nurodyti darbuotojų, atsakingų už atitinkamos sutarties vykdymą, vardus, pavardes ir atitinkamą profesinę kvalifikaciją.“

6 Tos pačios direktyvos 80 straipsnyje „Projekto konkursų rengimo ir dalyvių atrankos taisyklės“ numatyta:

„1. Rengdamos projekto konkursus, perkančiosios organizacijos taiko procedūras, pritaikytas pagal I antraštinės dalies ir šio skyriaus nuostatas.

2. Dalyvavimas projekto konkursuose negali būti ribojamas:

a) nurodant [nuorodomis] į valstybės narės teritoriją arba jos dalį;

b) remiantis tuo, jog pagal valstybės narės, kurioje rengiamas konkursas, teisę reikalaujama, kad dalyviai būtų fiziniai arba juridiniai asmenys.

3. Kai projekto konkurse leidžiama dalyvauti ribotam dalyvių skaičiui, perkančiosios organizacijos nustato aiškius ir nediskriminacinius atrankos kriterijus. Bet kuriuo atveju dalyvauti pakviestų kandidatų skaičiaus turi pakakti tikrai konkurencijai užtikrinti.“

Italijos teisė

7 2016 m. balandžio 18 d. *Decreto legislativo n. 50 – Attuazione delle direttive 2014/23/UE, 2014/24/UE e 2014/25/UE sull'aggiudicazione dei contratti di concessione, sugli appalti pubblici e sulle procedure d'appalto degli enti erogatori nei settori dell'acqua, dell'energia, dei trasporti e dei servizi postali, nonché per il riordino della disciplina vigente in materia di contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture* (Įstatyminis dekretas Nr. 50 dėl Direktyvos 2014/23/ES dėl koncesijos sutarčių suteikimo, Direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų ir Direktyvos 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų įgyvendinimo tvarkos, taip pat dėl galiojančių teisės aktų viešojo darbų, paslaugų ir prekių pirkimo srityje keitimo; GURI Nr. 91, paprastasis priedas, 2016 m. balandžio 19 d.) įtvirtintas *Codice dei contratti pubblici* (Viešųjų pirkimų kodeksas).

8 Šio kodekso 45 straipsnyje bendrai apibrėžiama ekonominės veiklos vykdytojo, kuriam leidžiama dalyvauti viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūrose, sąvoka, o minėto kodekso 46 straipsnyje įtvirtina speciali tvarka, taikoma architektūros ir inžinerijos paslaugoms. Pastarojoje nuostatoje numatyta:

„1. Architektūros ir inžinerijos paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo procedūrose gali dalyvauti:

a) inžinerijos ir architektūros paslaugų teikėjai: nepriklausomi specialistai, asociacijos, b punkte nurodytos specializuotos bendrovės, c punkte nurodytos inžinerijos bendrovės, konsorciumai, Europos ekonominių interesų grupės (EEIG), laikinos minėtų subjektų grupės, kurios rinkoje viešiems ir privatiems užsakovams teikia inžinerijos, architektūros, techninės ir administracinės veiklos paslaugas bei atlieka ekonominio ir finansinio pagrįstumo tyrimus, susijusius su šia veikla, įskaitant, kiek tai susiję su kilnojamojo turto bei architektūros objektų dekoruotų paviršių restauravimu ir priežiūra, asmenys, turintys kultūros objektų restauratoriaus kvalifikaciją remiantis galiojančiais teisės aktais;

b) specializuotos bendrovės: bendrovės, kurias sudaro tik specialistai, įrašyti į galiojančiuose profesiniuose nuostatuose numatytus atitinkamus sąrašus, Civilinio kodekso V knygos V antraštinės dalies II, III ir IV skyriuose nurodytų partneryščių forma, taip pat Civilinio kodekso V knygos VI antraštinės dalies I skyriuje nurodytų kooperatinių bendrovių forma, ir kurios privatiems ir viešiesiems užsakovams teikia inžinerijos ir architektūros paslaugas, kaip antai pagrįstumo tyrimus, analizę, konsultacijas, projektavimo ar vadovavimo statyboms darbus, techninio ir ekonominio pagrįstumo vertinimus ar poveikio aplinkai tyrimus;

c) inžinerijos bendrovės: Civilinio kodekso V knygos V antraštinės dalies V, VI ir VII skyriuose nurodytos kapitalo bendrovės ar Civilinio kodekso V knygos VI antraštinės dalies I skyriuje nurodytos kooperatinės bendrovės, kurios netenkina sąlygų tam, kad jas būtų galima kvalifikuoti kaip specializuotas bendroves, ir kurios atlieka pagrįstumo tyrimus, analizes, konsultacijas projektavimo ar vadovavimo statyboms darbus, techninio ir ekonominio pagrįstumo vertinimus ar poveikio aplinkai tyrimus, taip pat kitą prekių gamybos, susijusios su šių paslaugų teikimu, veiklą;

d) inžinerijos ir architektūros paslaugų, kurių BVPŽ kodai yra nuo 74200000-1 iki 74276400-8, nuo 74310000-5 iki 74323100-0 ir 74874000-6, teikėjai, įsteigti kitose valstybėse narėse pagal jose galiojančius teisės aktus;

e) a–d punktuose nurodytų subjektų įsteigtos laikinos grupės;

f) nuolatinės grupės, kurias sudaro specializuotos bendrovės ir inžinerijos bendrovės, įskaitant mišrios formos, kurias sudaro bent trys nariai, vykdantys veiklą inžinerijos ir architektūros paslaugų sektoriuose.

2. Siekdamos dalyvauti 1 dalyje nurodytose viešųjų pirkimų procedūrose bendrovės per penkerių metų nuo jų įsteigimo laikotarpį turi galėti įrodyti, kad tenkina ekonominius-finansinius ir techninius-organizacinius reikalavimus, nurodytus skelbime apie pirkimą, įskaitant sąlygas, susijusias su bendrovės nariais, kai ji yra įsteigta partnerystės ar kooperatinės bendrovės forma, taip pat sąlygas, taikomas bendrovės neterminuotai įdarbintiems techniniams vadovams ar specialistams, jei pastaroji bendrovė įsteigta kaip kapitalo bendrovė.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

9 *Parsec* yra privatinės teisės reglamentuojamas pelno nesiekiantis fondas, įsteigtas remiantis Italijos civiliniu kodeksu.

10 Jo buveinė yra Prate (Italija); jo veiklą, kaip numatyta įstatuose, sudaro, be kita ko, gamtos katastrofų tyrimas, rizikos sąlygų numatymas ir prevencija, aplinkos ir teritorijos planavimas, valdymas ir stebėsena, taip pat civilinė sauga ir aplinkos apsauga. Jis savo struktūroje sukūrė seisminio aktyvumo „observatoriją“, kuri nuolat bendradarbiauja su *Istituto nazionale di geofisica e vulcanologia* (Nacionalinis geofizikos ir vulkanologijos institutas, Italija). Tarpininkaujant šiai observatorijai, *Parsec* valdo seisminio aktyvumo matavimo stočių tinklą, bendradarbiauja su universitetais ir tyrimų įstaigomis, daugeliui komunų ir savivaldybės institucijoms teikia seisminės rizikos valdymo, civilinės saugos ir teritorijos planavimo paslaugas. Šią veiklą jis vykdo, pasitelkdamas ypač didelę kvalifikaciją šioje srityje turinčius darbuotojus.

11 Tam, kad galėtų dalyvauti viešojo pirkimo procedūrose dėl teritorijos klasifikavimo atsižvelgiant į seisminę riziką paslaugų teikimo sutarties sudarymo, *Parsec* pateikė prašymą įrašyti jį į ANAC valdomą ūkio subjektų, turinčių teisę teikti inžinerijos ir architektūros paslaugas, registrą. Vis dėlto, kadangi *Parsec* nepateko nė į vieną iš ekonominės veiklos vykdytojų kategorijų, nurodytų Viešųjų pirkimų kodekso 46 straipsnio 1 dalyje, ANAC priėmė sprendimą atmesti prašymą dėl įrašymo; šį sprendimą *Parsec* apskundė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, t. y. *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija).

12 Tame teisme Infrastruktūros ir transporto ministerija ir ANAC visų pirma tvirtino, kad *Parsec* neįrašymas į ANAC valdomą Viešųjų pirkimų kodekso 46 straipsnyje nurodytų ekonominės veiklos vykdytojų registrą nedraudžia jam dalyvauti viešojo atitinkamų paslaugų pirkimo procedūrose.

13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visų pirma pažymi, kad paslaugos, kurios yra jo nagrinėjamos bylos dalykas, t. y. seismologijos ir teritorijos klasifikavimo atsižvelgiant į seisminę riziką paslaugos, priskirtinos prie architektūros ir inžinerijos paslaugų, nurodytų Viešųjų pirkimų kodekse. Šio kodekso 46 straipsnyje numatyta, kad dalyvauti viešojo pirkimo procedūrose dėl minėtų paslaugų teikimo gali tik tam tikros subjektų grupės, tarp kurių nėra pelno nesiekiančių subjektų, kaip antai *Parsec*. Taip yra dėl to, kad šie subjektai neturi galimybės būti įtraukti į ANAC valdomą registrą, dėl to perkančiajai organizacijai neįmanoma patikrinti tokių subjektų, norinčių pateikti pasiūlymą, profesinių savybių.

14 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad ši speciali taisyklė, dėl kurios apribojama sąvokos „ekonominės veiklos vykdytojas“, pateiktos Viešųjų pirkimų kodekso 45 straipsnyje, apimtis, galėtų būti pateisinama dideliu profesionalumo lygiu, kurio reikalaujama iš kandidatų tam, kad būtų užtikrinta paslaugų, kurias jie turės teikti, kokybė, ir „prezumpcija“, kad labiau tikėtina, jog asmenys, kurie šias paslaugas teikia nuolat pagal profesiją ir už atlygį, galėtų vykdyti savo veiklą be pertraukų ir būtų lankę profesinio tobulėjimo kursus.

15 Trečia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro nuorodą į 2009 m. gruodžio 23 d. Sprendimą *CoNISMa* (C-305/08, EU:C:2009:807), kuriame Teisingumo Teismas pripažino nesuderinamomis su Sąjungos teise Italijos teisės nuostatas, pagal kurias subjektams, kurie iš esmės nesiekia pelno, draudžiama dalyvauti viešojo pirkimo procedūroje, nors šie subjektai turėjo teisę teikti paslaugas, dėl kurių vykdytas viešasis pirkimas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, nors Italijos teisės aktų leidėjas Viešųjų pirkimų kodekso 45 straipsnyje, kuriame bendrai apibrėžiama sąvoka „ekonominės veiklos vykdytojas“, perėmė plačią šios sąvokos apibrėžtį, kaip ją aiškino Teisingumo Teismas tame sprendime, priimdamas to paties kodekso 46 straipsnį, jis pasirinko siauresnę architektūros ir inžinerijos paslaugų apibrėžtį.

16 Atsižvelgiant į tai, kad paaiškinimai, kuriuos galima rasti tame sprendime, yra bendro pobūdžio, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar vis dėlto pagal Sąjungos teisę valstybėms narėms suteikiama galimybė pateikti siauresnę apibrėžtį, kiek tai susiję su paslaugomis, nagrinėjamomis pagrindinėje byloje. Šiuo klausimu jis pažymi, kad Direktyvos 2014/24 19 straipsnio 1 dalies ir 80 straipsnio 2 dalies formuluotė, panašu, nors ir netiesiogiai, leidžia valstybei narei riboti dalyvavimą viešojo pirkimo procedūroje numatant, kad joje gali dalyvauti tik fiziniai ar tam tikri juridiniai asmenys. Be to, jis patikslina, kad kitoje valstybėje narėje įsisteigusių ekonominės veiklos vykdytojų neapima siaura apibrėžtis, pateikta Viešųjų pirkimų kodekso 46 straipsnyje, atsižvelgiant į tai, kad jiems taikoma bendra taisyklė, įtvirtinta šio kodekso 45 straipsnio 1 dalyje, pagal kurią, laikantis Direktyvos 2014/24 80 straipsnio 2 dalies nuostatų, šiems veiklos vykdytojams leidžiama dalyvauti viešojo pirkimo procedūroje remiantis valstybės narės, kurioje jie yra įsisteigę, teisės aktų nuostatomis.

17 Tokiomis aplinkybėmis *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal kartu taikomas Direktyvos 2014/24 14 konstatuojamosios dalies, 19 straipsnio 1 dalies ir 80 straipsnio 2 dalies nuostatas draudžiama tokia teisės nuostata, kaip [Viešųjų pirkimų kodekso] 46 straipsnis, kuriuo Italijos Respublika į nacionalinę teisę perkėlė direktyvas 2014/23, 2014/24 ir 2014/25 ir pagal kurį tik jame nurodytų teisinių formų ekonominės veiklos vykdytojai turi teisę dalyvauti „architektūros ir inžinerijos paslaugų“ viešojo pirkimo konkursuose, todėl tokias paslaugas teikiantys kitokios teisinės formos ekonominės veiklos vykdytojai tokiuose konkursuose dalyvauti negali?“

Dėl prejudicinio klausimo

18 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2014/24 19 straipsnio 1 dalis ir 80 straipsnio 2 dalis, siejamos su šios direktyvos 14 konstatuojamąja dalimi, turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas draudžiamos nacionalinės teisės normos, kuriose pelno nesiekiantiems subjektams nenumatyta galimybės dalyvauti viešojo inžinerijos ir architektūros paslaugų pirkimo sutarties sudarymo procedūroje, nors pagal nacionalinę teisę šie subjektai turi teisę teikti paslaugas, kurios yra atitinkamo viešojo pirkimo dalykas.

19 Visų pirma reikia pažymėti, kad iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog pagal pagrindinėje byloje taikytinas nacionalinės teisės normas fondui, kaip antai *Parsec*, kuris, vykdydamas savo veiklą, nesiekia pelno, neleidžiama dalyvauti viešojo inžinerijos ir architektūros paslaugų pirkimo sutarties sudarymo procedūroje, nors šis subjektas turi teisę pagal nacionalinę teisę siūlyti nurodytas paslaugas, kurios yra atitinkamojo viešojo pirkimo dalykas.

20 Teisingumo Teismas 2009 m. gruodžio 23 d. Sprendimo *CoNISMa* (C-305/08, EU:C:2009:807) 47–49 punktuose dėl nacionalinės teisės normų, kuriomis į vidaus teisę buvo perkelta 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 134, 2004, p. 114; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132), jau konstatavo, kad valstybės narės turi teisę leisti arba neleisti tam tikroms ekonominės veiklos vykdytojų kategorijoms teikti tam tikras paslaugas, ir kad jos gali, be kita ko, leisti arba neleisti pelno nesiekiantiems subjektams, kurių tikslas iš esmės yra mokymas ir mokslo tyrimai, veikti rinkoje, atsižvelgiant į tai, ar atitinkama veikla yra suderinama su jų steigimo arba įstatuose nurodytais tikslais. Vis dėlto, jeigu ir tiek, kiek šiems subjektams leidžiama teikti tam tikras paslaugas rinkoje, nacionalinės teisės nuostatomis negalima jiems uždrausti dalyvauti viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūrose dėl tų paslaugų teikimo.

21 Ši Teisingumo Teismo jurisprudencija buvo patvirtinta tiek dėl šios direktyvos (2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce ir kt.*, C-159/11, EU:C:2012:817, 27 punktas ir 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Consorci Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664 35 punktas), tiek dėl direktyvos, kuri ja buvo pakeista, t. y. 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvos 92/50/EEB dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 209, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 322) (2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Data Medical Service*, C-568/13, EU:C:2014:2466, 36 punktas).

22 Minėta Teisingumo Teismo jurisprudencija neprarado savo svarbos įsigaliojus Direktyvai 2014/24, kuria buvo panaikinta ir pakeista Direktyva 2004/18. Iš tiesų, be to, kad sąvoka „ekonominės veiklos vykdytojas“, kuri buvo įtvirtinta Direktyvos 2004/18 1 straipsnio 8 dalyje, perimta be esminių pakeitimų Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 10 punkte, pastarosios direktyvos 14 konstatuojamoje dalyje nuo šiol aiškiai nurodyta, kad ši sąvoka turi būti aiškinama „plačiai“, įtraukiant visus rinkoje veiklą vykdančius asmenis arba subjektus, „neatsižvelgiant į teisinę formą, kurią jie pasirinko savo veiklai vykdyti“. Šios direktyvos 19 straipsnio 1 dalyje, kaip ir jos 80 straipsnio 2 dalyje, taip pat aiškiai numatyta, kad ekonominės veiklos vykdytojų kandidatūra neturėtų būti atmetama remiantis vien tuo, kad pagal nacionalinę teisę reikalaujama, kad jie turi būti fiziniai arba juridiniai asmenys.

23 Tuo remiantis darytina išvada, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 20 ir 21 punktuose primintos Teisingumo Teismo jurisprudencijos, pagal nacionalinę teisę pelno nesiekiančiam fondui, kuris turi teisę teikti tam tikras paslaugas nacionalinėje rinkoje, negali būti uždrausta dalyvauti viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūrose, vykdomose dėl tų paslaugų teikimo.

24 Šio aiškinimo negali paneigti nacionalinio teismo prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateiktas argumentas, kurį Italijos vyriausybė pakartojo savo rašytinėse pastabose, kad siaura Viešųjų pirkimų kodekso 46 straipsnyje pateikta sąvokos „ekonominės veiklos vykdytojas“ apibrėžtis, kiek tai susiję su

architektūros ir inžinerijos paslaugomis, pateisinama didesniu profesinio pasirengimo laipsniu, būtinu užtikrinti tokių paslaugų kokybę, taip pat tariama prezumpcija, kad šias paslaugas nuolat pagal profesiją ir už atlygį teikiantys asmenys jas teikia nepertraukiamai ir yra lankę profesinio tobulėjimo kursus.

25 Pirma, kaip nurodė Europos Komisija, ši vyriausybė neįrodė jokio konkretaus ryšio tarp, viena vertus, profesinio pasirengimo lygio, kurio reikia teikiant paslaugas, ir atitinkamai teikiamų paslaugų kokybės, ir, kita vertus, šias paslaugas teikiančio ekonominės veiklos vykdytojo teisinės formos.

26 Antra, dėl „prezumpcijos“, kad architektūros ir inžinerijos paslaugas pagal profesiją ir už atlygį teikiantys asmenys šias paslaugas teikia nepertraukiamai ir yra lankę profesinio tobulėjimo kursus, pakanka pažymėti, kad tokia prezumpcija negalima pagal Sąjungos teisę, nes yra nesuderinama su šio sprendimo 20 punkte nurodyta Teisingumo Teismo jurisprudencija, iš kurios matyti: kadangi subjektas pagal nacionalinę teisę turi teisę teikti inžinerijos ir architektūros paslaugas atitinkamoje valstybėje narėje, iš jo neturėtų būti atimta teisė dalyvauti viešojo pirkimo sutarčių dėl tų paslaugų sudarymo procedūroje.

27 Galiausiai reikia pridurti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas skyrė didelį dėmesį tam, kad kandidatai ir dalyviai viešojo paslaugų ir darbų pirkimo, taip pat tam tikrų viešojo prekių tiekimo pirkimo srityje turėtų aukštą profesinio pasirengimo lygį. Būtent tuo tikslu Direktyvos 2014/24 19 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybė įpareigoti juridinius asmenis savo pasiūlymuose ar jų prašymuose dėl dalyvavimo nurodyti asmenų, atsakingų už tam tikros sutarties vykdymą, pavadinimus ar pavardes ir jų atitinkamą profesinę kvalifikaciją. Vis dėlto šis teisės aktų leidėjas tuo pačiu tikslu nenustatė skirtingo vertinimo, atsižvelgiant į tokių kandidatų ir dalyvių pasirinktą veiklos vykdymo teisinę formą.

28 Taigi į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2014/24 19 straipsnio 1 dalis ir 80 straipsnio 2 dalis, siejamos su šios direktyvos 14 konstatuojamąja dalimi, turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas draudžiamos nacionalinės teisės normos, kuriose pelno nesiekiantiems subjektams nenumatyta galimybės dalyvauti viešojo inžinerijos ir architektūros paslaugų pirkimo sutarties sudarymo procedūroje, nors pagal nacionalinę teisę šie subjektai turi teisę teikti paslaugas, kurios yra atitinkamo viešojo pirkimo dalykas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

29 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB, 19 straipsnio 1 dalis ir 80 straipsnio 2 dalis, siejamos su šios direktyvos 14 konstatuojamąja dalimi, turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas draudžiamos nacionalinės teisės normos, kuriose pelno nesiekiantiems subjektams nenumatyta galimybės dalyvauti viešojo inžinerijos ir architektūros paslaugų pirkimo sutarties sudarymo procedūroje, nors pagal nacionalinę teisę šie subjektai turi teisę teikti paslaugas, kurios yra atitinkamo viešojo pirkimo dalykas.

Parašai.